

YLÖSNOUSEMUSEVANKELIUMI III

(Mark. 16: 9 – 20)

”Kun Jeesus oli varhain sapatin jälkeisenä päivänä noussut kuolleista, hän ilmestyi ensiksi Magdalan Marialle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän pahaa henkeä. Maria lähti sieltä ja vei sanan Jeesuksen seuralaisille, jotka itkivät murheissaan. He eivät kuitenkaan uskoneet, kun kuulivat, että Jeesus eli ja että Maria oli nähnyt hänet. Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi hahmoltaan vieraana kahdelle heistä, kun he olivat kulkemassa pois kaupungista. Myös nämä menivät viemään toisille sanaa, mutta heitäkään ei uskottu. Viimein Jeesus ilmestyi myös yhdelletoista opetuslapselleen heidän ollessaan aterialla. Hän moitti heidän epäuskokaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet kuolleista nousseena. Hän sanoi heille: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille kansoille. Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva. Joka ei usko, tuomitaan kadotukseen. Ja niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit: Minun nimissäni he ajavat pois pahoja henkiä. He puhuvat vierailta kielillä. He tarttuvat käsin käärmeisiin, ja vaikka he juovat tappavaa myrkyä, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat.” Kun Herra Jeesus oli puhunut heille tämän, hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle. Opetuslapset lähtivät matkaan ja saarnasivat kaikkialla. Herra toimi heidän kanssaan ja vahvisti sanan tunnusmerkeillä. Aamen.”

Yllä oleva teksti poikkeaa sanastoltaan ja tyyliltään Markuksen muusta evankeliumista. Tutkijoiden mukaan se on hyvin varhainen luotettavana pidetty lisäys Markuksen evankeliumiin. Yleensä ajatellaan, että alkuperäinen Markuksen evankeliumi on päättynyt luvun kuusitoista jakeeseen kahdeksan. Tämä ”mahdollinen lisäys” on saanut paljon vaikutteita Luukkaan evankeliumista ja jonkin verran Johanneksen ja Matteuksen evankeliumeista. Osa tutkijoista ajattelee myös, että Markuksen ei ollut tarkoitus lopettaa evankeliumiaan luvun kuusitoista jakeeseen kahdeksan. Teknisesti tuo olisi ollut huono lopetus. Heidän mukaansa joko alkuperäinen lopetus on hävinnyt tai jokin asia on estänyt Markusta tekemästä evankeliumin loppua. Kirkko on tämän tekstin hyväksynyt käyttöön ja näin ollen sitä pidetään Pyhän Hengen vaikutuksesta tehtynä kirjoituksena ja sillä on arvovaltaa Kirkossa.

”Varhain sapatin jälkeisenä päivänä” tarkoittaa sunnuntain aamua ja sana varhain viittaa aikaan ennen auringonnousua. Jeesuksen ylösnousemus tapahtui siis yön aikana, tarkkaa aikamäärää ei voi osoittaa. ”Seitsemän pahaa henkeä” on parempi ymmärtää sanana ”monta”.

Teksti kertoo ylösnousseen ilmestyksistä ja opetuksesta opetuslapsille. Aluksi opetuslapset eivät usko Jeesuksen ylösnousemukseen, esimerkiksi Magdalan Mariaa ei uskota. Markuksen mukaan Emmauksen tiellä kulkeneita opetuslapsia ei uskota. Tässä kohdassa Luukkaan evankeliumi poikkeaa Markuksen evankeliumista, Luukkaan mukaan koolla olleet yksitoista opetuslasta ja muut olivat jo

tietoisia ylösnousemuksesta (Luuk. 24: 33 – 35). Markuksen mukaan muutos tapahtuu vasta, kun Jeesus ilmestyy yhdelletoista opetuslapselleen heidän ollessaan aterialla. Ylösnousemusruumis on erilainen kuin meidän ruumiimme, välillä opetuslapset tunnistavat Jeesuksen, välillä eivät.

Markuksen evankeliumissa oleva kastekäsky antaa tehtävän julistaa evankeliumia kaikille kansoille, ei vain niille, jotka uskovat. Julistuksen tehtävänä on aikaansaada kuulijassa usko ja sitten suorittaa kaste. Siinä on myös ajatus tuomitsemisesta kadotukseen. Sillä tarkoitetaan elämää Jumalan elämän ulkopuolella.

Tunnusmerkkien kohdalla on yksi lause, joka pitää ymmärtää oikein: ”He tarttuvat käsin käärmeisiin, ja vaikka he juovat tappavaa myrkkyä, se ei vahingoita heitä.” Käärme ja myrkky viittaavat pahaan henkeen. Opetus on, että paholainen ei voi estää toimintaa. Tuota kohtaa ei saa ymmärtää kirjaimellisesti. Kysymys on hengellisestä taistelusta paholaista vastaan. Me voitamme paholaisen Jumalan avulla. Apostolien teoissa on kohta, jossa kyy puri apostoli Paavalia, eikä hänelle käynyt mitenkään (Ap.t. 28: 3 – 5).

Herran taivaaseen astumisen juhlaa Kirkko viettä neljäntenäkymmenentenä päivänä ylösnousemuksen jälkeen. Syntyessään maailmaan Kristus toi jumalallisen luonnon ihmiseen. Nyt Hän vie ihmisen luonnon Jumalan valtakuntaan.

Tekstin lopusta kannattaa huomata, että opetuslapset toimivat Jeesuksen käskyn mukaisesti. Toiminnan alettua todetaan ”Herra toimi heidän kanssaan”. Jumala ei pakoita ketään toimimaan, mutta jos me toimimme Hänen tahtonsa mukaisesti, niin silloin Herra toimii kanssamme.